

for et Øjeblik siden. Jeg tror, at baade Ministeren og Rigsdagen vilde have staaet sig derved for Fremtidens Skyld, om en saadan Redaktion som den, jeg antydede, havde fundet Plads i Loven. Men naar nu Ministeren for offentlige Arbejder, i hvis Haand det vil ligge at gennemføre denne Lov, udfærdiger Instruksen for Bygningsinspektøren paa den Maade, han her har antydet for os, saa naas Maalet, om end paa en lidt anden Maade.

Maa jeg i øvrigt kun tilføje, at den højtærede Justitsminister var saa god for et Øjeblik siden mundtlig at meddele mig Resultatet af den tilkaldte praktiske Mands Virksomhed ved Sindssygeanstalten i Vordingborg. Der var nu blevet foranstaltet et nyt Eftersyn af dette Projekt og et Eftersyn paa selve Anstalten, og derved var man kommen til det Resultat, at enten kunde man nedsætte Bygningsprojektet med henimod 50,000 Kr. eller skaffe Plads til 12—14 flere Patienter end oprindelig foreslaaet. Her have vi for os et saa talende Eksempel paa Rigtigheden af at benytte praktiske Folk i Bygningsinspektionens Tjeneste, som vi vel kunne ønske os. Jeg er derfor vedblivende af den Mening, at det var klogest at sætte det ind i Loven; thi selv om den højtærede Minister — det er jo ganske rigtigt, at vi to have arbejdet sammen og arbejdet fortræffeligt sammen i Finansudvalget ved Behandling af Bygningssager — gennemfører Sagen i den Aand, der er ønsket saavel fra Udvalgets som fra Tingets Side, saa kan det jo tænkes, at der i Fremtiden kom andre Ministre, som ikke havde det samme loyale Syn paa Sagen som den nuværende Minister. Og saa vilde det være fordelagtigt, om det stod i Loven. Men det maa være Udvalgets Sag, om det vil tage dette Spørgsmaal op og stille et saadant Ændringsforslag. I øvrigt har jeg jo allerede erklæret, at jeg foreløbig kan føle mig beroliget ved de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordførers og Ministerens Side. Jeg tror, at man fra begge Sider har erkendt, at jeg har Ret i mine Antydninger.

Ordføreren (S. Sørensen): Jeg skal blot tilføje, at jeg før glemte at svare paa Bemærkningerne dels fra det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) og dels fra den højtærede Minister om, at det ikke var vist, at de 5,400 Kr. vilde kunne spares. Det kan gerne være, men det spiller heller ikke saa stor en Rolle; men det, hvorved Besparelserne skulde fremkomme, var særlig

ved, at Bygningsdirektøren i de allerfleste Tilfælde skulde være den praktiske Mand, som det ærede Medlem fra Frederiksborg saa gerne ønsker. Og han skulde paase, at alle mulige Besparelser kunde fremkomme, naar de i øvrigt vel at mærke ere forenelige med vedkommende Bygnings Tarv.

Dinesen: Det kan ingen Bygningsdirektør magte, fordi den Gerning breder sig paa et saa omfattende Felt, at en saadan Mand ganske sikkert ikke findes. Men hvad de aarlige Udgifter angaar, har det ærede Medlem Ret i at udtale, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder og jeg have Ret i de Betragtninger, vi have anstillet derom.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Forslag om en forandret Affattelse af Loven (se Tillæg B. Sp. 1811) *vedtoges* uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger fra Udvalget for Andragender angaaende Andragender, der have været tilstillede Udvalget.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1813 ff.)

Foruden Udvalgets Indstillinger var intet Forslag stillet.

Indstillingerne paa Udvalgets Liste angaaende Nr. 1 og 9 i Betænkningen, vedrørende henholdsvis Landbrugsministeriet og Indenrigsministeriet, sattes til Forhandling.

Ordføreren (Kvist): Der har til Udvalget for Andragender været henvist 10 Andragender. Udvalget har kun fundet Anledning til at gøre Indstilling om de to nu af Formanden omtalte.

Den første Indstilling, under Nr. 1 i den afgivne Betænkning, er et Andragende fra samtlige Fiskere i tre Kommuner ved Randers Fjord. Det, som Andragerne ansøge om, er, at den Mindstemaalsbestemmelse, som findes i Fiskeriloven, for Aal,